

พระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2542 มาตราที่ 1-9

:: ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2542 เป็นปีที่ 54 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก

พระราชบัญญัตินี้ มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ บุคคลซึ่ง มาตรา 29 ประกอบกับ มาตรา 31 มาตรา 36 มาตรา 48 และ มาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "พระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก(ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2542"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 40ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522

" มาตรา 40ทวิ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งใช้หรือยินยอมให้ผู้ใดปฏิบัติหน้าที่ขับรถที่ใช้ในการขนส่งหาก ปรากฏว่าขณะใช้หรือขณะยินยอมให้ปฏิบัติหน้าที่ ขับรถผู้นั้น มีอาการหรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) เมาสุราหรือของมีนเมาอย่างอื่น

(2) เสพยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ

(3) เสพวัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาทตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและ

ประสาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งต้องคอยดูแลและป้องกันไม่ให้ผู้ซึ่งมีอาการ หรือกระทำการตาม (1) (2) หรือ (3) ของวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่ขับรถ

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 103ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522

" มาตรา 103ทวิ ภายได้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในการปฏิบัติหน้าที่ขับรถในรอบ ยี่สิบสี่ ชั่วโมงห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถปฏิบัติหน้าที่ขับรถติดต่อกันเกินสี่ ชั่วโมง นับแต่ขณะ เริ่มปฏิบัติหน้าที่ขับรถแต่ถ้าในระหว่างนี้ ผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถได้พักติดต่อกันเป็นเวลาไม่น้อย กว่าครึ่ง ชั่วโมงก็ให้ปฏิบัติหน้าที่ ขับรถต่อไปได้อีกไม่เกินสี่ ชั่วโมงติดต่อกัน

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 127 แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

" มาตรา 127 ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใดฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 26
วรรคสอง มาตรา 101 มาตรา 102 (1) (2) หรือ (4) มาตรา 103 มาตรา 103ทวิ มาตรา 104 มาตรา 105 มาตรา
106 หรือ มาตรา 107 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความใน มาตรา 127ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ซึ่ง
แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

" มาตรา 127ทวิ ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 102 (3) ต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาต เป็นผู้ขับรถ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสาม
เดือน หรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 102 (3ทวิ) หรือ (3ตรี) ต้องระวาง
โทษตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย ยาเสพติดให้โทษหรือกฎหมาย ว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและ
ประสาท แล้วแต่กรณี แต่ถ้าผู้นั้นเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถต้องระวางโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ใน
กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ หรือกฎหมายว่าด้วย" วัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาท แล้วแต่กรณี อีก
หนึ่งในสาม"

มาตรา 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 127จัตวาแห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบกพ.ศ. 2522

" มาตรา 127จัตวา ในกรณีที่ผู้ขับรถขับรถที่ใช้ในการขนส่งซึ่งก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหาย
แก่ชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลอื่น ถ้าปรากฏว่าในขณะที่ขับรถผู้ขับรถนั้นกระทำการฝ่าฝืนมาตรา 102 (3)
(3ทวิ) หรือ (3ตรี) ให้ถือว่าผู้ได้รับ ใบอนุญาตประกอบการขนส่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา 40ทวิ
วรรคสอง เว้นแต่ จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นและได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้วที่จะป้องกัน
ไม่ให้ผู้ขับรถกระทำการดังกล่าว

มาตรา 8 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 138ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก พ.ศ. 2522

" มาตรา 138ทวิ ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 40ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวาง
โทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบการขนส่งผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 40ทวิ " วรรคสอง ต้อง
ระวางโทษปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท"

มาตรา 9 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา 151 แห่งพระราชบัญญัติ การขนส่งทางบก
พ.ศ. 2522

"ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 93 วรรคหนึ่ง และได้กระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดที่กำหนดไว้สำหรับการ
ปฏิบัติหน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากต้องระวาง
โทษตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดละต้องระวางโทษสำหรับการกระทำนั้นเช่นเดียวกับ
ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถด้วย

:: ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

:: ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

***หมายเหตุ :-** เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันอุบัติเหตุร้ายแรงที่เกิดบนท้องถนนอันเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินของบุคคลต่าง ๆ นั้น มีสาเหตุมาจากการที่ผู้ขับรถเมาสูราหรือของมีนเมาอย่างอื่น เสพยาเสพติดให้โทษ หรือเสพ วัตถุที่ออกฤทธิ์ ต่อจิตและประสาท รวมทั้งการปฏิบัติหน้าที่ขับรถติดต่อกันนานเกินไปจนทำให้ผู้ ขับรถเกิดความตึงเครียดงั้น เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุร้ายแรงอันเนื่องมา จากกรณีดังกล่าวสมควรกำหนดห้ามมิให้ผู้ ได้รับใบอนุญาต ประกอบการขนส่งใช้หรือยินยอมให้ผู้ขับรถซึ่งมีอากรหรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวปฏิบัติ หน้าที่ขับรถที่ใช้ในการขนส่งและกำหนดให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลและป้องกันมิให้ผู้ขับรถที่มีอากรหรือ กระทำการเช่นว่านั้นขับรถที่ใช้ในการขนส่งด้วยรวมทั้งสมควรกำหนดให้ผู้ ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ขับรถ ปฏิบัติหน้าที่ขับรถได้ไม่เกินสี่ชั่วโมงติดต่อกัน เพื่อไม่ให้เกิดความตึงเครียดจนเกินไปนอกจากนี้ สมควร กำหนดให้ผู้ ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประจำรถโดยมิได้รับใบอนุญาตละได้กระทำการใด ๆ อันเป็นความผิดที่ กำหนดไว้สำหรับผู้ ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ ประจำรถต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้ได้รับ ใบอนุญาตปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ ประจำรถที่กระทำความผิดดังกล่าวด้วยจึงจำเป็น ต้องตราพระราชบัญญัตินี้ (ร.จ. เล่ม 116 ตอนที่ 20 ก หน้า 23 วันที่ 25 มีนาคม 2542)